

Toegangsverbod op de school.

(naam leerling), de zoon van klager is leerling van de (naam school). Klager oefent niet het ouderlijk gezag uit over (naam leerling). Op grond van een rechterlijke uitspraak uit 2013 is het contact tussen klager en (naam leerling) beperkt tot eenmaal per week een ontmoeting van anderhalf uur op het kantoor van Bureau Jeugdzorg. De school legt deze uitspraak uit als een maximumregeling. Zij heeft bepaald dat klager niet op school mag komen, als (naam leerling) zich daar bevindt. Voor het overige heeft klager slechts toegang tot de school na gegeven toestemming. De Commissie heeft in haar advies van 29 november 2016 (2016 N-45) geoordeeld dat verweerder met haar uitleg van de gerechtelijke uitspraak geen blijk geeft van een onzorgvuldige of onredelijke opstelling jegens klager.

Klager heeft op 27 augustus 2018 aan verweerder verzocht om een gesprek over zijn persoonlijke omstandigheden, die sinds 12 juni 2018 gewijzigd zouden zijn. Die veranderingen zouden een reden kunnen opleveren om het toegangsverbod aan te passen.

Verweerder heeft daarop op 6 september 2018 bericht dat alleen een gerechtelijke uitspraak leidend is voor de school. Van een nieuwe rechterlijke beslissing was, voor zover de school bekend, niet gebleken. De klacht omvat in feite het verwijt dat het aangaan van een gesprek geweigerd wordt door de school. De school kan echter niet gedwongen worden tot het ingaan op een dergelijke uitnodiging als onvoldoende de relevantie en bedoeling daarvan wordt duidelijk gemaakt. De situatie rondom het contact met (naam leerling) was op zichzelf duidelijk en door de uitspraken van de rechter en de Commissie van 2016 duidelijk ingekaderd. De bewegingsruimte van de school is daarin miniem. Een gesprek daarover is daarom op voorhand zinloos en zou valse hoop kunnen kweken. Klager heeft de school op geen enkele wijze een inhoudelijke of concrete invulling gegeven van het gespreksonderwerp. Ook in deze procedure bij de Commissie heeft klager geen beweerde veranderde omstandigheid opgegeven noch een aanwijzing daartoe gegeven. De klacht is ongegrond.

Klachtnummer 2018/199

Naar aanleiding van de klacht van de heer *, wonende te (vestigingsplaats), klager, vader van de minderjarige (naam leerling), leerling van de RK basisschool (naam school) te (vestigingsplaats), die door de Stichting X te (vestigingsplaats) in stand wordt gehouden,

tegen de mevrouw *, directeur van de basisschool, verweerder,

heeft de Landelijke Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs (de Commissie) het volgende advies uitgebracht aan de Stichting X:

1. Het verloop van de procedure:

Het dossier bevat de volgende bescheiden:

- Het bericht van klager van 6 september 2018 met daarbij een ingevuld vragenformulier
- Het bericht van mevrouw *, voorzitter van het CvB van de stichting X, van

10 september 2018

- Het bericht van klager van 3 oktober 2018
- Het verweerschrift, opgesteld door mevrouw J.S.C. Liebrand, gemachtigde van verweerder van 12 oktober 2018
- Het bericht van klager van 18 oktober 2018.

Van de mogelijkheid om tijdens een hoorzitting de respectievelijke standpunten toe te lichten is geen gebruik gemaakt in die zin dat klager heeft aangegeven een mondelinge behandeling niet bij te wonen en het vervolgens bij een schriftelijke behandeling gelaten is.

2.1. Samenvatting van de klacht

Ten onrechte gaat verweerder niet in op het verzoek van klager om de wijziging van zijn persoonlijke omstandigheden in een gesprek toe te lichten. Kennisneming van het standpunt van klager zou kunnen leiden tot een wijziging van de houding van verweerder ten opzichte van klager.

2.2. De klacht

De zoon van klager, (naam leerling), geboren op 10 november 2016, is leerling van de (naam school). Verweerder staat klager niet toe op school te komen, als (naam leerling) daar ook is. Zij baseert zich daarbij op een gerechtelijke uitspraak uit 2013.

Klager heeft reden om verweerder uiteen te zetten dat sinds 12 juni 2018 zijn persoonlijke omstandigheden zijn gewijzigd. Kennisneming daarvan kan leiden tot een heroverweging van het standpunt van verweerder.

Verweerder weigert echter in te gaan op een verzoek van klager om een gesprek waarin hij de wijziging van zijn persoonlijke omstandigheden kan toelichten.

Op die manier houdt verweerder een voor klager ongewenste situatie in stand zonder inzicht te hebben in wat de relevante ontwikkelingen zijn.

Klager heeft met zijn bericht van 3 oktober 2018 zijn klacht uitgebreid. Klager verwijt de school dat zij ten onrechte in de schoolgids kernwaarden noemt waar verweerder niet naar handelt. De wijze waarop klager wordt behandeld, strookt niet met de zinsnede 'Je mag zijn wie je bent'. Het wordt klager namelijk onmogelijk gemaakt om vader voor (naam leerling) te zijn.

Een dergelijk verwijt treft ook de Stichting X in de persoon van mevrouw *. Op de website van X verklaart zij het volgende: 'Door het kind in jezelf levend te houden, te zoeken naar creatieve manieren om op professionele wijze en toch ook speels elkaar te blijven uitdagen, is het mogelijk om altijd een beetje kind te blijven en te blijven ontwikkelen. Precies wat zo belangrijk is in het leven. Haaks daarop staat de wijze waarop (naam leerling) wordt behandeld. Contact met zijn vader wordt hem willens en wetens onthouden. De stichting X steunt verweerder daarin.

3. Het standpunt van verweerder

Klager beschikt niet over het ouderlijk gezag over (naam leerling). In 2013 heeft de rechtbank een omgangsregeling tussen klager en (naam leerling) vastgelegd. De regeling houdt in dat er eenmaal per week omgang is voor de duur van anderhalf uur onder begeleiding van de gezinsvoogd op het kantoor van Bureau Jeugdzorg. Deze regeling is voor de school uitgangspunt en vormt de basis voor het opgelegde toegangsverbod. Klager mag niet op school komen, als (naam leerling) daar ook is. Klager mag verder alleen op school komen na gegeven toestemming. De Commissie heeft in 2016 een klacht van klager over het toegangsverbod behandeld. Zij heeft de klacht ongegrond verklaard.

Op 27 augustus 2018 heeft klager opnieuw contact opgenomen met de school. Hij heeft toen per e-mail verzocht aan verweerder om in een vertrouwelijk gesprek de veranderingen in zijn persoonlijke omstandigheden aan de orde te stellen.

Verweerder heeft op 6 september 2018 aan klager gemotiveerd bericht dat zij, bij gebrek aan een gewijzigde situatie, geen reden is om het toegangsverbod te herzien. Een nieuwe gerechtelijke uitspraak inzake de omgangsregeling zou een reden kunnen zijn voor een heroverweging van het toegangsverbod. Direct daarop heeft klager zijn klacht ingediend.

Voor de school is en blijft de gerechtelijke uitspraak uit 2013 uitgangspunt. Klager heeft geen recentere uitspraak van de rechtbank overgelegd, die tot een wijziging van het eertijds genomen besluit zou kunnen leiden.

Het is niet de school, maar de rechtbank die de omgang tussen klager en (naam leerling) vaststelt. De rechtbank is de instantie om de persoonlijke omstandigheden waarop klager zich beroept, te wegen. De school kan en wil niet in discussies daaromtrent treden. Een gesprek met klager over mogelijke wijzigingen in de persoonlijke omstandigheden van klager kan dan ook geen doel dienen. Verweerder is de opvatting toegedaan dat zij zorgvuldig en conform de regelgeving heeft gehandeld.

De aanvullende klachten treffen geen doel. De school en X mogen in hun publicaties datgene waar zij voor staan, opnemen. Dat klager het uitdragen van de kernwaarden mogelijk anders ervaart, staat daaraan niet in de weg.

Klager miskent in zijn aanvullende klachten dat zijn situatie een andere is dan die van andere ouders. In zijn geval is er sprake van een door de rechtbank opgelegde omgangsregeling.

Het ligt niet op de weg van de Commissie om te bepalen welke informatie een school of een bestuur over de organisatie moet publiceren.

De aanvullende klachten bevestigen het standpunt van verweerder dat een gesprek met klager geen soelaas biedt.

4. Het oordeel van de Commissie

(naam leerling), de zoon van klager is leerling van de (naam school). Klager oefent niet het ouderlijk gezag uit over (naam leerling). Op grond van een rechterlijke uitspraak uit 2013 is het contact tussen klager en (naam leerling) beperkt tot eenmaal per week een ontmoeting van anderhalf uur op het kantoor van Bureau Jeugdzorg. De school legt deze uitspraak uit als een maximumregeling. Zij heeft bepaald dat klager niet op school mag komen, als (naam leerling) zich daar bevindt. Voor het overige heeft klager slechts toegang tot de school na gegeven toestemming.

De Commissie heeft in haar advies van 29 november 2016 (2016 N-45) geoordeeld dat verweerder met haar uitleg van de gerechtelijke uitspraak geen blijk geeft van een onzorgvuldige of onredelijke opstelling jegens klager.

Klager heeft op 27 augustus 2018 aan verweerder verzocht om een gesprek over zijn persoonlijke omstandigheden, die sinds 12 juni 2018 gewijzigd zouden zijn. Die veranderingen zouden een reden kunnen opleveren om het toegangsverbod aan te passen.

Verweerder heeft daarop op 6 september 2018 bericht dat alleen een gerechtelijke uitspraak leidend is voor de school. Van een nieuwe rechterlijke beslissing was, voor zover de school bekend, niet gebleken. De klacht omvat in feite het verwijt dat het aangaan van een gesprek geweigerd wordt door de school. De school kan echter niet gedwongen worden tot het ingaan op een dergelijke uitnodiging als onvoldoende de relevantie en bedoeling daarvan wordt duidelijk gemaakt. De situatie rondom het contact met (naam leerling) was op zichzelf duidelijk en door de uitspraken van de rechter en de Commissie van 2016 duidelijk ingekaderd. De bewegingsruimte van de school is daarin miniem. Een gesprek daarover is daarom op voorhand zinloos en zou valse hoop kunnen kweken. Klager heeft de school op geen enkele wijze een inhoudelijke of concrete invulling gegeven van het gespreksonderwerp. Ook in deze procedure bij de Commissie heeft klager geen beweerde veranderde omstandigheid opgegeven noch een aanwijzing daartoe gegeven.

Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerder zich in haar reactie van 6 september 2018 in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er geen aanleiding was voor een gesprek en het toegangsverbod zou worden gehandhaafd. Behoudens de mededeling van klager dat er sprake was van bijzondere omstandigheden, was de school immers niets bekend (gemaakt) wat zou kunnen leiden tot een wijziging van het gevoerde beleid.

Wat betreft de aanvullende klachten is de Commissie van oordeel dat de door klager geciteerde passages niet strijdig zijn met het beleid dat de (naam school) voert. Het tegenover klager gehanteerde toelatingsverbod geeft geen blijk van onverantwoord handelen.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

5. Aandachtspunt

Klager voert in zijn bericht van 18 oktober 2018 aan dat de gemachtigde van verweester een tweetal stukken heeft ingebracht die strikt vertrouwelijk zijn.

Het ging om twee stukken die klager zelf ook al als bijlagen van zijn bericht van 6 september 2018 had ingebracht.

De vertrouwelijkheid van de stukken zou moeten blijken uit een voetnoot die onderaan de respectievelijke stukken was geplaatst.

De Commissie is van oordeel dat het doen van een beroep op geheimhouding alleen kans van slagen heeft, als bij het indienen van stukken vooraf wordt aangegeven dat die niet ter kennis van de wederpartij mogen worden gebracht. De Commissie kan dan een oordeel vormen over de mogelijke gegrondheid van het bezwaar tegen verstrekking van de stukken en vaststellen in hoeverre de bewuste stukken een rol mogen spelen in de procedure.

Het doen van een beroep op een voetnoot die standaard in de berichtgeving van klager voorkomt, is voor het doen van een beroep op geheimhouding voor de Commissie onvoldoende.

6. Aanbeveling

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

Aldus uitgebracht op 12 november 2018 door de Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs,